

Nr 306.

Av herr **Svensson** i Vä m. fl., *angående statsbidrag till kommun, ekonomisk förening eller enskild person, som till självkostnadspris tillhandahåller vägmaskiner.*

Flertalet av vårt lands jordbrukare och särskilt småbrukarna i skogsbygderna få utföra omfattande arbeten med byggande och underhåll av enskilda vägar samtidigt som de få vidkännas dryga utgifter för desamma. Självfallet beror detta på de större krav som man numera allmänt ställer på de enskilda vägarnas beskaffenhet och på den mekanisering och rationalisering, som försiggår inom jord- och skogsbruket. Transporter av varor till och från jordbruken och framför allt transporter av brännved och andra skogsprodukter ske numera i mycket stor utsträckning med motorfordon, åtminstone överallt där det finns framkomliga vägar. Särskilt tyngre transporter ställa helt andra krav på de enskilda vägarna än tidigare. Behovet av bättre enskilda vägar är för övrigt en helt naturlig följd av den utveckling som försiggår och gör sig alltmera gällande på grund av den brist på arbetskraft, som förefinnes vid jord- och skogsbruket. Åtgärder med syfte att förbättra de enskilda vägarna äro därför ofrånkomliga.

Det ekonomiska stöd staten lämnat under senare år för underhåll och för byggande av enskilda vägar har helt naturligt bidragit till en förbättring på ifrågavarande område, men har dock inte givit fullt tillfredsställande resultat. Bristen på lämplig maskinell utrustning har inte gjort det möjligt att på ett nöjaktigt sätt underhålla de enskilda vägarna. Visserligen har det på en del håll varit möjligt att i mindre omfattning få använda vägdistriktets maskiner, men som regel har detta inte låtit sig göra, då vägdistriktet haft fullt upp att göra å de allmänna vägarna. Vägdistriktets i allmänhet större maskiner passa dessutom inte för de mindre enskilda vägarna. Det synes därför vara synnerligen angeläget, att de enskilda väghållarna få någon möjlighet att anskaffa erforderliga och lämpliga vägmaskiner. För den enskilde jordbrukaren blir maskinanskaffningen alltför betungande, varför staten bör lämna sitt stöd till detta ur allmän synpunkt så betydelsefulla ändamål. Ekonomisk förening, kommun eller annan enskild väghållare, som mot självkostnadspris är villig tillhandahålla de enskilda väghållarna erforderliga vägmaskiner, synas därför böra beredas möjlighet att erhålla statsbidrag med viss del å inköpspriset, exempelvis med 60 procent eller med samma belopp, som utgår för underhåll av de enskilda vägarna. Statsbidrag till ovan angivna ändamål skulle på ett verksamt sätt bidraga till en välbehörlig förbättring av de enskilda vägarna, då såväl underhållsarbetet som

byggnadsarbetet kommer att underlättas i samma mån som lämpliga maskiner kunna anskaffas för nämnda ändamål.

På grund av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsam utredning och förslag angående införande av statsbidrag till kommun, ekonomisk förening eller enskild person, som är villig att till självkostnadspris tillhandahålla vägmaskiner.

Stockholm den 23 januari 1946.

Gustaf Svensson
i Vä.

Per Persson,
Norrby.

J. W. Pettersson
i Norregård.

Gunnar Larsson
i Luttra.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.

Ivar Johansson
i Mysinge.

Osc. Werner.

I. Pettersson
i Rosta.

Nils G. Hansson
i Skegrie.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.

Robert L. Jansson,
Aspeboda.

David Boman
i Stafsund.

Per Svensson
i Stenkyrka.